

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 149**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Yhäraste.

Tack så mycket för brefvet jag hade nog nästan successfullt då jag fick det, ty jag blev försäkra hur fröjt du skall känna dig. Du behöfver verkligen skrifa mer ordan du är i Stockholm. Jag skall vara kalmmodig. Det är lustigt att det blifvit en sådan vana så att jag gissar att äfven om vi skulle bli riktiga svämmar, så skulle vi ändå komma att fortsätta att skrifa till hvarandra. Skäja det är ju det som följ^{er} genom samhället och ständigt och ordligt. Det finns väl ingenting, som blir så dyrbart som det som lifvar upp en hvar dagslif.

Det är allt mycket roligt att du skrifer på slutet att du är snäll och inte är svartsjuk. Ser du, det är mycket pröfvande, då du är ofundsjuk. Det är inte något som jag blir ord eller restat öfver, men det är en riktigt svår olycka. Lifvet blir fullt af grå vattrefuad och jag mister en slags inre säkerhet och jämvikt. Det är mycket svårt att vara till pins för dem man tycker om. Men du öfverminnar det nog en gång på alvar, och för resten är det så nämlän jag är utskatt för dyrkan. Hur tror du det är här?

Jag försäkras nog, delvis eller Spaffords bref, för det första visar det att de ej ha några riktigt fastslagna kärnaktner, i egen Katepils lifkan och det är nog deras lycka. De hade bara den enda regeln att vara eniga, riktigt hålla ihop, då de började och sedan har allt annat följt lösa sig själf praktiskt. Det är samma idé, som ledde engelsmännen i Egypten (ehrligt England i Egypt) inga fastslagna principer bara praktiskt. Det är mycket märkvärdigt att det kan gå, men för en riktig regenttalare är det ju det bästa sättet. Jag har också tänkt på en annan sak, du vet ju att man ständigt påpekar, att det Kristliga älska din nästa som dig själf (eller tillika om du så vill) är utförbart om människorn emellan, ty då ej alla följa regeln blir ju den som lifver därefter alldeles öfver lifvare exploaterad och misshandlad. Men då det nu lyckas långvarigen att stifta ett samhäll, står alla yo, så är det ju ej så omöjligt att lifva efter regeln, det då man får lifva mycket igen, som man gör synes den ju tvärtom så lätt att det ej är något

